

นวนิยายตลกร้าย

แสนรู้

มันไม่ได้ฟังทุกคำ

แค่มองเห็นทุกอย่างที่คุณพยายามซ่อน

น้ำคำ

นวนิยายตลกร้าย

แสนรู้

น้ำคำ

ข้อมูลลิขสิทธิ์

ชื่อเรื่อง: แสนรู้

ประเภทหนังสือ: นวนิยายตลกร้าย

ลิขสิทธิ์ © พ.ศ. 2569 น้ำคำ

ผู้เขียนและเจ้าของลิขสิทธิ์: น้ำคำ

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดยผู้เขียน

พิมพ์ครั้งที่ 1: พ.ศ. 2569

All rights reserved.

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ห้ามคัดลอก ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ หรือจัดเก็บส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ในระบบสืบค้นข้อมูล ไม่ว่าในรูปแบบหรือวิธีการใด โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ยกเว้นการอ้างอิงโดยชอบตามกฎหมาย

ตัวละคร ชื่อบุคคล สถานที่ บริษัท องค์กร ผลิตภัณฑ์ และเหตุการณ์ในเรื่องนี้เป็นเรื่องสมมติ ความคล้ายคลึงกับบุคคลหรือเหตุการณ์จริงเป็นเพียงความบังเอิญ

บางครั้งโทรศัพท์ไม่ได้ฟังเรา
มันแค่สังเกตสิ่งที่เราพยายามไม่ฟังจากตัวเอง

สารบัญ

1	คนที่ยังไม่แก่	6	8	คนที่หายไปจากระบบ	45
2	โฆษณาที่ไม่มีใครขอ	11	9	การประเมิน	49
3	รถยนต์สำหรับคน ล้มเหลว	16	10	ศัลยกรรมโทรศัพท์	55
4	ปฏิบัติการคนรวย	22	11	รายงานที่ไม่มีคนร้าย	61
5	ห้องที่ไม่มีหู	28	12	ผลตรวจ	69
6	ผู้ช่วยที่ไม่ใช่ผู้แทน	33	13	สิ่งที่ระบบคาดไม่ถึง	75
7	หลักฐานจากถังขยะ	39	14	แสนรู้	80

คนที่ยังไม่แก่

นนท์พบว่าตัวเองกำลังหัวล้านในเช้าวันเกิดอายุสามสิบปี เพราะโฆษณาชิ้นหนึ่ง

ไม่ใช่กระจก ไม่ใช่ช่างตัดผม และไม่ใช่เพื่อนปากเสียในวงเหล้า แต่เป็นแถบสีเหลี่ยมไต้คลิปปุ่มอ้วนตกจากตู้เย็น ซึ่งเขาดูตอนนั่งถ่ายอยู่ในห้องน้ำ

ผมบางก่อนวัยไม่ใช่เรื่องน่าอาย เริ่มดูแลวันนี้ ก่อนภาพถ่ายจะดูแลความจริงแทนคุณ

ได้ข้อความมีภาพชายวัยใกล้เคียงเขายิ้มกว้างเกินเหตุ เส้นผมของชายคนนั้นหนาแน่นราวกับได้รับเงินสนับสนุนจากกระทรวงเกษตรฯ ข้างภาพเป็นขวดสเปรย์สีดำด้าน พร้อมปุ่มสีแดงเขียนว่า ประเมินรากผมฟรี

นนท์ใช้นิ้วโป้งเลื่อนผ่านอย่างเหยียดหยาม

แล้วเลื่อนกลับขึ้นไปดูอีกครั้ง

เขายกมือคลำกลางกระหม่อม ที่นั่นยังมีผมอยู่ ไม่ได้โล่งเตียน ไม่ได้สะท้อนแสงจากหลอดไฟจนเครื่องบินต้องขออนุญาตลงจอด เพียงแต่เมื่อคืนตอนสระผม เขาเห็นเส้นผมติดฝาท่อมากกว่าปกติเล็กน้อย มากจนต้องใช้น้ำฉีดสองครั้งจึงไหลลงไป

แต่ใคร ๆ ก็ผมร่วง

คนเรามีผมเป็นแสนเส้น

ถ้ารวบวันละร้อยเส้นก็ยังอยู่ได้ตั้งสามปี—เขาคำนวณอย่างมีเหตุผล ก่อนนึกได้ว่าผมใหม่อาจขึ้น และรู้สึกภูมิใจที่ระบบการศึกษายังทิ้งทักษะคณิตศาสตร์ที่ใช้ตลอดใจตัวเองไว้ให้

เขาคดปัดโฆษณา

หน้าจอถามเหตุผล

- ไม่เกี่ยวข้อง
- เห็นบ่อยเกินไป
- เนื้อหาไม่เหมาะสม
- รู้สึกไม่สบายใจ

นนท์ลังเลตรงข้อสุดท้าย แล้วเลือก “ไม่เกี่ยวข้อง” เพื่อรักษาศักดิ์ศรีต่อระบบที่ไม่มีหัวใจ

“ไม่เกี่ยวข้องโวย” เขาพูดออกเสียงด้วย

โทรศัพท์วางนิ่งบนเขา จุดสีเขียวเล็ก ๆ มุมจอกะพริบชั่วขณะแล้วหายไป

นนท์หยุดหายใจ

เขายกเครื่องขึ้นดู จุดนั้นไม่กลับมา ในศูนย์ควบคุมไม่มีสัญลักษณ์ว่าไมโครโฟนกำลังทำงาน น่าจะเป็นแสงสะท้อนจากกระเบื้อง หรือการแจ้งเตือนที่เขาองไม่ทัน หรือบางอย่างที่คนมีงานทำไม่ควรเอาเวลามาคิดตอนเจ็ดโมงสิบสอง

เขาอาบน้ำ แต่งตัว และใช้เวลาจัดผมนานกว่าทุกวันก้านาที

ในลิปต์ ออร์ เพื่อนบ้านห้องตรงข้ามมองสีระชะเขาแล้วพูดว่า “วันนี้เซ็ดผมเธอ”

“เปล่า”

“อ้อ เห็นมันตั้ง ๆ”

คำพูดนั้นติดตามนนท์ไปถึงออฟฟิศ

นนท์เป็นเจ้าหน้าที่ประสานงานฝ่ายปฏิบัติการในบริษัทขายเครื่องใช้สำนักงาน ตำแหน่งที่ฟังดูเหมือนมีคนต้องการเขา แต่ความจริงหมายถึงทุกฝ่ายโยนงานที่ไม่ มีใครอยากทำมาให้ เขาประสานเซลล์กับคลัง ประสานคลังกับบัญชี ประสาน บัญชีกับลูกค้า และประสานตัวเองกับความอยากลาออกทุกบ่ายวันจันทร์

โต๊ะของเขาอยู่ใต้เครื่องปรับอากาศที่หยดน้ำปีละสองครั้ง และตรงข้ามโปสเตอร์ ค่านิยมองค์กรคำว่า เราเติบโตไปด้วยกัน ซึ่งมุมขวาล่างเริ่มลอกออกจากผนังมา สิบเอ็ดเดือนแล้ว

“สุขสันต์วันเกิดครับพี่” เจ เด็กใหม่วัยยี่สิบสามยื่นกาแฟให้ “สามสิบแล้วใช่ไหม”

นนท์รับแก้วมา “เรียกพี่เบา ๆ ก็ได้”

“เขาว่าพอสามสิบ ร่างกายจะเริ่มส่งบิลย้อนหลังนะพี่”

“ใครว่า”

“ตึกตอก”

นนท์ไม่แน่ใจว่าควรโกรธเด็กหรือโกรธแหล่งอ้างอิง

ตอนพักเที่ยง เพื่อนร่วมงานซื้อเค้กก้อนเล็กมาให้ มีเทียนเลขสามกับเลขศูนย์
ฝ่ายบุคคลถ่ายคลิบตอนเขาเป่าแล้วบอกให้พูดความรู้สึกสั้น ๆ สำหรับลงเพจ
บริษัท

“ก็...ขอบคุณทุกคนนะครับ สามสิบยังไม่แก่ครับ”

เขาพูดประโยคนั้นสองครั้ง เพราะรอบแรกเสียงเครื่องเจาะจากร้านข้าง ๆ ดัง
แทรก

บ่ายโมงสิบเจ็ด เมื่อคลิบยังไม่ทันลงเพจ โฆษณาใหม่ปรากฏในฟีดของเขา

สามสิบไม่แก่ ถ้าคุณเริ่มตรวจสุขภาพก่อนสาย

นนท์จ้องมันอยู่สิบวินาที

จากนั้นปิดแอป

เปิดใหม่

โฆษณาหายไปแล้ว แทนที่ด้วยประกันชีวิตสำหรับคนโสด

เขาคว้าโทรศัพท์บนโต๊ะ

“เป็นอะไรพี่” เจถาม

“เปล่า”

“หน้าเหมือนเห็นผี”

“ถ้าเห็นผี ยังพอรู้ว่าใครตาย” นนท์ตอบ “แต่ไม่รู้ว่ามีใครกำลังฟัง”